

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Μάρτιος 2013

αρ. φύλλου 149

Γραφεία : Τζώρτζ 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@otenet.gr, ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 20/3/2013

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΜΕΣΩ ΚΥΠΡΟΥ

Η φαινομενικά παράλογη και ανεξήγητη απόφαση του Eurogroup, οργάνου της Γερμανίας, για «κούρεμα» των καταθέσεων στις κυπριακές τράπεζες διαλύει την κυπριακή οικονομία και θέτει σε νέα κρίση την ευρωζώνη και την Ε.Ε. Πρόθεση της Γερμανίας είναι ν' αρπάξει τη μερίδα του λέοντος από τους υδρογονάνθρακες της Κύπρου, αφού εξασφάλισε ήδη την «ευρωπαϊκή» ΑΟΖ της Ελλάδας του μοιραίου και άβουλου Σαμαρά.

Η γερμανική επίθεση στρέφεται κατά δεύτερο λόγο κατά της ρωσικής προσπάθειας ενεργειακής επέκτασης σε Ελλάδα-Κύπρο, αλλά και κατά

των ΗΠΑ-Ισραήλ, που έχουν ήδη μερίδα των κυπριακών υδρογονανθράκων. Οι Γερμανοί ευελπιστούν στην αμερικανοβρετανική ανοχή, λόγω της αντιρωσικής τους στάσης.

Ο ιστορικός μεγαλοϊδεατισμός της γερμανικής ελίτ, που θέλει να καταστήσει τη Γερμανία κυρίαρχη και ενεργειακά, την παρασύρει σε παραλογισμούς, που την οδηγούν σε ιστορικές ήττες.

Το τραγικό είναι ότι για μια ακόμη φορά η σύγκρουση των ισχυρών γίνεται στην πλάτη της βασανισμένης Κύπρου. Όμως ο κυπριακός ελληνισμός έχει αποδείξει με τους αγώνες του, όπως με την ΕΟΚΑ και το σχέδιο Ανάν, ότι έχει τη δυνατότητα ν' αντιστέκεται στον αφανισμό του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ, κ^α ΜΕΡΚΕΛ

Τις τελευταίες μέρες η απροκάλυπτη, η στυγνή επίθεση της Γερμανίας στην Κύπρο μονοπωλεί το ενδιαφέρον και δικαίως. Το **ΟΧΙ** της Βουλής αλλά και του κυπριακού Ελληνισμού έκοψε την ανάσα σ' όλο τον κόσμο, που παρακολουθεί με αγωνία και ελπίδα τις εξελίξεις εκεί και τις επιπτώσεις παντού. Δεν είναι εύκολη μια πρόβλεψη για άμεση ευνοϊκή για την Κύπρο γερμανική ήττα. Βραχυπρόθεσμα, θα «κερδίσουν» ο Σόιμπλε και οι γερμανικές τράπεζες, όμως η νίκη τους αυτή θα αποδειχθεί σύντομα Πύρρειος και θα αποτελέσει την αρχή του τέλους τους. Η σιωπή των ΗΠΑ και Κίνας και η «υποχώρηση» της Ρωσίας μόνο ευνοϊκά σημάδια δεν είναι για τη Γερμανία.

Όλα τώρα φωτίζονται διαφορετικά

Ο ιταμός κυνισμός της Γερμανίας, όλης της Γερμανίας, και των παράσιτων-συμμάχων της, διαλύει κάθε αυταπάτη (ευχαριστούμε κ^α Μέρκελ!) για την ουσία της Ε.Ε. και του ευρώ της και τη σημασία του για τους λαούς του κόσμου, του παγκόσμιου συστήματος, του καπιταλισμού στην πιο χυδαία του μορφή. Τώρα όλοι στην Ευρώπη και όχι μόνο στο Νότο βλέπουν τι σημαίνει το σχέδιο της Γερμανίας για την «ευρωπαϊκή» ενοποίηση, τι θα σημαίνει ενιαία οικονομική πολιτική, ενοποίηση του τραπεζικού συστήματος και «προστασία»
(συνέχεια στη σελ. 2)

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ,

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

Αφού ο Αντ. Σαμαράς «συνεμορφώθη προς τας υποδείξεις» των ξένων για τη διάλυση της οικονομίας και της κοινωνίας μας, φαίνεται ότι προσαρμόζεται και στα εθνικά θέματα. Απώλεια μνήμης για όλες πλέον τις προεκλογικές του εξαγγελίες.

Στις 4 Μαρτίου επισκέφθηκε την Τουρκία με 10 υπουργούς και 100 επιχειρηματίες, για να συνεδριάσει για δεύτερη φορά το «Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας Ελλάδας-Τουρκίας», ένα κοινό υπουργικό συμβούλιο, εγκαινιασμένο από το Γιωργάκη το 2010, και να υπογραφούν κάποιες συμφωνίες.

Η Τουρκία ως τοπικός γκάγκστερ

Ο Σαμαράς, δυστυχώς, λειτούργησε περίπου όπως οι προκάτοχοί του, ο Καραμανλής, με τον κουμπάρο Ερντογάν και τα χαλιά της κ. Εμινέ, και ο Γιωργάκης, με τα ζειμπέκικα υπό τα χειροκροτήματα του Τζεμ (για να μην ξεχνιόμαστε). Κι όλ' αυτά ενώ: 1) Τα στρατεύματα κατοχής παραμένουν στην Κύπρο. 2) Οι τσαμπουκάδες στο Αιγαίο είναι συνεχείς και το casus belli εν πλήρει ισχύ, με την Τουρκία να συμπεριφέρεται σαν να της έχει αναγνωρισθεί κυριαρχία στο μισό Αιγαίο. 3) Το τουρκικό προξενείο της Κομοτηνής
(συνέχεια στη σελ. 3)

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ, κ^α ΜΕΡΚΕΛ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

του. Όλοι θα συνειδητοποιήσουν την ειρωνεία του πράγματος: Διαλύουν τον υπερτροφικό τραπεζικό τομέα της Κύπρου, για να ενισχύσουν το τραπεζικό-χρηματιστικό γερμανικό, που απαγορεύει κάθε παραγωγή και ανάπτυξη!

Το πιο άμεσο, όμως, πολιτικό αποτέλεσμα στην Ευρώπη είναι η αποκάλυψη των πολιτικών ηγεσιών, που αποδεικνύει την πλήρη διάστασή τους από τα συμφέροντα, τις ανάγκες των λαών που υποτίθεται ότι εκπροσωπούν. Το πολιτικό παράδειγμα της Ιταλίας και η απειλή της Βρετανίας για αποχώρηση από την Ε.Ε. ήσαν οι πρώτες προειδοποιητικές βολές. Ιδιαίτερα έκθετο έμεινε το ελληνικό πολιτικό σύστημα. Η κυβερνητική συμμαχία ουσιαστικά παρέμεινε άφωνη και μάλιστα ο θλιβερός Κουβέλης αποτόλμησε να αποκαλύψει τις μύχιες κυβερνητικές επιθυμίες, δηλώνοντας αμέσως (γιατί λίγο μετά τα γύρισε, πανικόβλητος) ότι η απόφαση του Γιουρογκρούπ είναι προς την ορθή κατεύθυνση!! Όσο για την αντιπολίτευση, ο μεν ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς ούτε μια λέξη, κατά το παράδειγμα των ΗΠΑ, για τη γερμανική θρασεία επίθεση, περιορίστηκε σε κατηγορίες κατά της κυβέρνησης για ... εγκατάλειψη της Κύπρου και ο Καμμένος επιχειρεί πρόταση μομφής κατά του, θλιβερού όντως, Στουρνάρα... Για την ουσία, για τη μοναδική προοπτική διάσωσης της Κύπρου (και της Ελλάδας), που ξεκινά με την απελευθέρωση από την Ε.Ε. και το ευρώ της, ούτε κουβέντα! Ούτε τώρα!!

Δεν έχουμε πλέον ούτε τυπικά Κυβέρνηση

Σήμερα η απουσία κυβέρνησης στην Ελλάδα φαντάζει εκκωφαντική. Μέχρι τώρα προσπαθούσε να δείξει ότι σε δευτερεύοντα, έστω, θέματα είχε κάποιο λόγο. Τον τελευταίο καιρό δεν μπορεί να αρθρώσει λέξη, χωρίς την έγκριση της τρόικας, για κανένα ζήτημα, ούτε καν για την αμυντική λειτουργία της χώρας. Η Τουρκία μετατρέπει το Αιγαίο σε χώρο περιπάτου για τα αεροπλάνα και τις κορβέτες της, απειλεί περιπαικτικά τη χώρα μας για υφαλοκρηπίδα, ΑΟΖ, νησιά, Θράκη και Κύπρο, και ολόκληρη η κυβέρνηση μεταβαίνει στην Τουρκία έτσι, ώστε να επιτρέψει στον Ερντογάν να διακηρύξει ότι συζητήθηκαν ΑΟΖ κ.λπ., και ο Σαμαράς να ψελλίζει κάτι για διεθνές δίκαιο. Ακολούθησε το παράδειγμα του, απολύτως έκθετου πλέον, Παπανδρέου, όταν ακόμη και ο γενικά άτολμος Καραμανλής ανέβαλλε την επίσκεψη στην Τουρκία, στερώντας έτσι από την τουρκική ηγεσία την αφορμή θριαμβολογίας για την αποδοχή όλων των τουρκικών προκλήσεων.

Οδηγούμαστε σε πολιτική κρίση (:)

Το τρικομματικό σχήμα επιτείνει το ανύπαρκτο της κυβέρνησης. Οι δύο μικροί εταίροι ενδι-

αφέρονται μόνο για την πολιτική τους επιβίωση και ασκούν αντιπολίτευση ακόμη και σ' αυτά που οι ίδιοι έχουν υπογράψει. Ο κύρια υπεύθυνος για όλα Βενιζέλος, διακρινόμενος μόνο για ακατάληπτες φλυαρίες, ζητά ανοικτά εκλογική σύμπραξη με τη ΔΗΜΑΡ(!), θέτοντας έτσι, de facto, θέμα εκλογών και το κόμμα της κ. Ρεπούση επιδιώκει επιβίωση, αρνούμενο (μαζί με τα υπολείμματα του ραγκούσιου παπανδρεϊσμού) το νέο νόμο για την ιθαγένεια στους λαθρομετανάστες, παρότι είναι σύμφωνος και με την απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας. Ο Σαμαράς σιωπά και ακούγονται μόνο Βορίδης, Άδωνις και Κ. Μητσοτάκης!

Η ανυπαρξία της κυβέρνησης και η παρουσία παντού της τρόικας και των Γερμανών δε διορθώνονται, βέβαια, με όποιο ανασχηματισμό, που απλώς θα καταστήσει το πρόβλημα περισσότερο εμφαντικό και δεν αποκλείεται πλέον η πτώση της κυβέρνησης, με αφορμή ό,τι θα προλάβει να επικαλεστεί όποιος από τους τρεις.

Θα μπορούσε η κρίση αυτή να οδηγήσει σύντομα σε νέες εκλογές. Τι το νέο θα έφερνε όμως; Τις θέλει πραγματικά κάποιος (εκτός πιθανόν της Χρυσής Αυγής); Πιθανότερο φαντάζει ένα νέο συμμαχικό σχήμα με επικεφαλής κάποιο ημιπολιτικό (οι τεχνοκράτες, πλέον, μας τελείωσαν) όνομα, ανάλογα με τους συσχετισμούς αγγλοαμερικανικού και γερμανικού πόλου (π.χ. Μαρκεζίνης...). Σε περίπτωση συμμετοχής και ΣΥΡΙΖΑ είναι πιθανή (θετική εξέλιξη...) η ανεξαρτητοποίηση του Αριστερού Ρεύματος, κάτι που δεν μπορεί να συμβεί σε περίπτωση κυβέρνησης με κορμό το κόμμα του κ. Τσίπρα, και μάλιστα μετά από εκλογές...

Δυστυχώς, όσο περιμένουμε κάποια θετική εξέλιξη μέσα από αυτό το πολιτικό σκηνικό, άμεσα ή έμμεσα, ανοικτά ή καλυμμένα, αποδεχόμενο Ε.Ε. και ΕΥΡΩ, μόνο επιδείνωση μπορούμε να προσδοκούμε. Επιπλέον, μετά και τις τελευταίες εξελίξεις στην Κύπρο, αναμένονται δυσκολότερες μέρες σε όλα τα εθνικά θέματα, εσωτερικά και εξωτερικά, γιατί όλοι τριγύρω μας (και όχι μόνο) καιροφυλακτούν.

Ευτυχώς, η σκληρή πραγματικότητα προσγειώνει πολλούς που βολεύονταν με αυταπάτες ότι θα επιβιώσουμε δεμένοι στην Ε.Ε. και τα μνημόνια. Η ραγδαία απελευθέρωση συνειδητήσεων, ιδιαίτερα μετά και το νέο ΟΧΙ του κυπριακού ελληνισμού, επιτρέπει να αισιοδοξούμε ότι ο Αγώνας για Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση θα καταδειχθεί ως ο μοναδικός δρόμος επιβίωσης για τη μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, παρότι οι αντικειμενικές συνθήκες καθίστανται δυσμενέστερες.

(συνέχεια από τη σελ. 1)

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ ΕΠΙΣΚΕΨΗ, ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ

συμπεριφέρεται ως τοπική εξουσία, στην οποία εξαναγκάζονται να πειθαρχούν οι μουσουλμάνοι και υποκλίνονται αρκετοί χριστιανοί αξιωματούχοι. Αρχίζει να προβάλλεται το αίτημα για αυτονόμηση της Ελληνικής Θράκης, της οποίας κυκλοφορούν ήδη σημαίες. Με μία απ' αυτές φωτογραφήθηκε μια μουσουλμάνα ΕΠΟΠ του ελληνικού στρατού στην Προύσα, όπου πήγε εκδρομή με σύλλογο χρηματοδοτούμενο από το προξενείο!! Σε λίγο θα υποβληθεί στους διεθνείς οργανισμούς και το αίτημα για προστασία της ... καταπιεζόμενης μουσουλμανικής μειονότητας από τον τουρκικό στρατό. Η ιδιαίτερη δραστηριοποίηση της «Χρυσής Αυγής» στη Θράκη αυξάνει τους κινδύνους. 4) Η Αλβανία ακύρωσε τη Συμφωνία της με την Ελλάδα για την ΑΟΖ κατόπιν τουρκικών πιέσεων. 5) Στην Αίγυπτο η Άνω Βουλή ψήφισε ν' ακυρωθεί η συμφωνία με την Κύπρο για την ΑΟΖ και να αναγνωριστεί η Τουρκία ως τρίτο μέλος στη νέα συμφωνία. 6) Η Τουρκία παροτρύνει και βοηθάει παντοιοτρόπως τους Σκοπιανούς στους παραλογισμούς τους κατά της Ελλάδας. 7) Η Τουρκία αυξάνει αλματωδώς τις πολεμικές της δαπάνες, ενώ η Ελλάδα μειώνει δραστικά ακόμη και δαπάνες αναγκαίες για τη στοιχειώδη λειτουργία των Ενόπλων της Δυνάμεων.

Η Τουρκία και το Διεθνές Δίκαιο

Ο Α. Σαμαράς επισκέφθηκε την Τουρκία περίπου σαν να μη συμβαίνει τίποτα απ' όλ' αυτά, ενώ συμπολίτευση και αντιπολίτευση δεν του τα υπενθύμισαν. Περιορίστηκε σε μια γενική αναφορά στο σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου και στο δικαίωμα της Ελλάδας που απορρέει απ' αυτό για την ΑΟΖ. Όταν ρωτήθηκε, είπε ότι «δε νομίζω ότι είναι στιγμή για αναλυτική συζήτηση και λεπτομέρειες».

Η Τουρκία δεν έχει υπογράψει τη Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας, αν και χρησιμοποιεί διατάξεις του για να κατοχυρώνει ΑΟΖ στη Μαύρη Θάλασσα και τη Μεσόγειο, όχι όμως και για το Αιγαίο! Αλλά και ό,τι υπογράφει παγίως το καταπατά, αν δεν τη συμφέρει, όπως π.χ. τη συμφωνία με την Ελλάδα για τους λαθρομετανάστες. Ακόμη και τη συμφωνία Αβραμόπουλου-Νταβούτογλου να μη γίνουν ερωτήσεις μετά τις δηλώσεις Σαμαρά-Ερντογάν την αθέτησαν, επιτρέποντας σε τουρκάλα δημοσιογράφο να μιλήσει για εκπαίδευση Τούρκων και Κούρδων τρομοκρατών στην Ελλάδα, ώστε η ελληνική αντιπροσωπεία να βρεθεί στη θέση του κατηγορούμενου!

Η Τουρκία, όποτε δέχεται την επίσκεψη ανώτατου Έλληνα αξιωματούχου, φροντίζει να προκαλεί,

για να τονίζει ότι μπορεί να κάνει ό,τι θέλει χωρίς ουσιαστική αντίδραση από τις ψοφοδεείς ελληνικές κυβερνήσεις. Έτσι και τώρα, την επομένη της επίσκεψης Σαμαρά (5 Μαρτίου) η τουρκική κυβέρνηση έδωσε εντολή στην κρατική εταιρεία υδρογονανθράκων (ΤΡΑΟ) να συνεχίσει κανονικά τις έρευνες σε περιοχές, μεταξύ των οποίων μέρος της ΑΟΖ της Κύπρου, για τις οποίες ακόμη και το CNN Turk παραδέχθηκε ότι είναι εκτός τουρκικής δικαιοδοσίας. Υπενθυμίζουμε ότι πριν από 1 χρόνο, στις 27/4/12, η ΤΡΑΟ πήρε εντολή για έρευνες στην ελληνική υφαλοκρηπίδα (Καστελόρριζο κ.λπ.), για την οποία η ελληνική κυβέρνηση διαμαρτυρήθηκε χλιαρά στον ΟΗΕ στις 20/2/13! Φοβερά αντανakλαστικά! Και το χειρότερο, αφού η Τουρκία έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων της τη ρηματική διακοίνωση της Ελλάδας, ο κ. Σαμαράς δεν έκρινε ότι έπρεπε να αναβάλει (έστω) το ταξίδι του.

Οι συμφωνίες

Όταν δέχεσαι να επισκεφθείς την Τουρκία με αυτά τα δεδομένα, χωρίς να αποσπάσεις καν τη δέσμευσή της ότι θα βελτιωθεί η συμπεριφορά της, όταν υπογράψεις **25 συμφωνίες (για μετεωρολογία, δικαιοσύνη, θαλάσσιες μεταφορές, επικοινωνίες, υγεία, φυσικές καταστροφές, πολιτισμό, αθλητισμό κ.λπ.)** με την Τουρκία κάτω από αυτές τις συνθήκες (αντί των 14 που ήταν προγραμματισμένες), ασφαλώς δίνεις το μήνυμα στην άλλη πλευρά ότι δε θεωρείς πρωταρχικής σημασίας τα κυριαρχικά μας δικαιώματα στο Αιγαίο και τη Θράκη κι ότι είσαι πρόθυμος να τα διαπραγματευτείς, για να καταλήξεις σε κάποια συμφωνία. Έτσι μπορεί η Τουρκία να συνεχίζει αυτό που κάνει πάντοτε, δηλ., αφού εξασφαλίζει την υπογραφή της Ελλάδας, ν' αφήνει μια μικρή περίοδο συνεργασίας και «φιλίας», ώστε να χωνέψουν όλοι το νέο status με τις νέες της κατακτήσεις, και αμέσως αρχίζει νέα μακρά περίοδο με επιπλέον παράλογες και εκτός Διεθνούς Δικαίου διεκδικήσεις, υπό την απειλή θερμού επεισοδίου.

Ανεπισήμως διαρρέουν τη δικαιολογία ότι αναγκάζεται η ελληνική κυβέρνηση να υποχωρεί, για ν' ανοίξουν δουλειές και **να βάλει λεφτά στα ταμεία το κράτος**. Αλλά αυτοί που θα ωφεληθούν από τις συμφωνίες είναι μόνον οι επιχειρηματίες, που βρίσκουν άλλη μια χώρα με φτηνά μεροκάματα και χαμηλή φορολογία για να επενδύουν, ενώ από τα κέρδη τους τίποτα δεν έρχεται στην Ελλάδα. Ακόμη και τα λιγοστά έσοδα του κράτους δε θα διατίθενται υπέρ του ελληνικού λαού, αλλά έχουν εκ των προτέρων δεσμευτεί από τους δανειστές με τα μνημόνια! →

Ο Α. Σαμαράς διακηρύσσει ότι **τα ελληνικά κοιτάσματα πετρελαίου και φυσικού αερίου είναι και «ευρωπαϊκά»**. Αν εννοεί ότι θα τα ξεπουλήσει σε ευρωπαϊκές εταιρείες, μάλλον δεν πρέπει να χαίρεται ο ελληνικός λαός. Δεν πρέπει να χαίρονται ούτε οι Αμερικανοί, οπότε δεν είναι καθόλου στέρεη η καρέκλα του! Αν εννοεί ότι η Ε.Ε. θα μας υποστηρίξει απέναντι στην τουρκική επιθετικότητα, είναι άλλη μια επικίνδυνη αυταπάτη, ασυγχώρητη μετά και την ολόθερμη υποστήριξη της Ε.Ε. προς το σχέδιο Ανάν και την απόρριψη της λεγόμενης «ευρωπαϊκής λύσης». Αν εννοεί ότι θα κάνει αμοιβαία επωφελείς συμφωνίες με εταιρείες διαφόρων χωρών (γαλλικές, ρωσικές, ισραηλινές, αμερικανικές κ.λπ.), εξασφαλίζοντας με τον τρόπο αυτό και τη στρατιωτική τους συνεργασία (όπως η Κύπρος με το Ισραήλ), τότε βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση. Θέλουμε να ελπίζουμε ότι ο δανεισμός των γαλλικών φρεγατών είναι ενταγμένος σ' αυτό το πλαίσιο. Με όλ' αυτά δεν ξεχνούμε το πιο σημαντικό: ότι η Ελλάδα, με μια άλλη πολιτική, θα μπορούσε να αξιοποιήσει τον ενεργειακό της πλούτο έχοντας πολύ λιγότερο ανάγκη το ξένο χρήμα και την ξένη τεχνογνωσία.

Οι Τούρκοι βρήκαν την ευκαιρία να μας περιπαίξουν, λέγοντας ότι **οι μειονότητες στις δύο χώρες μπορούν ν' αποτελέσουν «γέφυρες ειρήνης»**. Κανείς από την ελληνική αποστολή δεν είχε το ανάστημα να υπενθυμίσει στους Τούρκους ότι ο ελληνικός πληθυσμός της Τουρκίας απλώς δεν υπάρχει, διότι εξοντώθηκε ή εξορίστηκε, ενώ ο μουσουλμανικός της Ελλάδας ζει και βασιλεύει!

Ισχυρίζονται ότι οι συμφωνίες χαμηλού επιπέδου βελτιώνουν γενικά το κλίμα μεταξύ των δύο χωρών, άρα γίνεται ευκολότερη η επίτευξη συμφωνίας και στα σοβαρότερα. **«Βάζουμε την ανάπτυξη στην υπηρεσία της ειρήνης»**, είπε ο Σαμαράς. Ο ισχυρισμός δεν επιβεβαιώνεται, αφού πάντοτε συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, δηλ. η αποθράσυνση της Τουρκίας. Υπενθυμίζουμε ότι η Γερμανία επιτέθηκε στη Γαλλία κατά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, όταν οι εμπορικές ανταλλαγές μεταξύ των δύο χωρών ήσαν στο υψηλότερο σημείο τους.

Δημοσιογραφικές πληροφορίες αναφέρουν ότι η ελληνική κυβέρνηση ζήτησε και η τουρκική αποδέχθηκε ένα **μορατόριουμ για έρευνες στο Αιγαίο μέχρι το Σεπτέμβριο**. Γιατί να μη δεχθεί, αφού στις περιοχές που διεκδικεί η Τουρκία έχει ήδη κάνει 50 έρευνες κι εμείς καμιά; Και, κυρίως, αφού δεν είναι δικές της και με το μορατόριουμ γίνονται διαπραγματεύσιμες!

Ύστερα απ' όλ' αυτά η Ελλάδα ανέλαβε και την υποχρέωση να υποστηρίξει την Τουρκία στην προσπάθεια ανάληψης των Ολυμπιακών Αγώνων! Τίποτ' άλλο;

Ανάγκη για μια άλλη πολιτική

Με όσα προαναφέραμε προκύπτει ότι το Ανώτατο Συμβούλιο Συνεργασίας δεν έπρεπε να είχε πραγματοποιηθεί με τις δεδομένες συνθήκες, γιατί λειτούργησε σε βάρος μας. Η Ελλάδα θα έπρεπε να το είχε ακυρώσει. Θα έπρεπε να είχε γίνει σαφές στην Τουρκία ότι η ανάπτυξη της συνεργασίας προϋποθέτει την εγκατάλειψη της επιθετικής της πολιτικής, κάτι που (για να είμαστε ρεαλιστές) η σημερινή Τουρκία δεν είναι διατεθειμένη να κάνει.

Η Ελλάδα πρέπει ν' ακολουθήσει μιαν άλλη πολιτική σε όλα τα επίπεδα, που θα καταργεί τα μνημόνια, θα ενδυναμώνει την οικονομία, θα εξασφαλίζει διεθνή ερείσματα και θα ενισχύει την αποτρεπτική μας ικανότητα. Τότε μπορούμε να κάτσουμε στο ίδιο τραπέζι με την Τουρκία και με τον οποιοδήποτε.

Ο Τσίπρας αποκάλει γκάγκστερ τους Ευρωπαίους!

Την πρώτη μέρα μετά το βροντερό ΟΧΙ της Κυπριακής βουλής στη Γερμανική επίθεση ο ΣΥΡΙΖΑ του Τσίπρα (και όχι φυσικά του Αριστερού Ρεύματος) περιορίστηκε να κατηγορεί ...την ελληνική κυβέρνηση!

Την επόμενη άλλαξε στάση και απεκάλεσε τους ευρωπαίους γκάγκστερ, χωρίς να αναφέρει βέβαια ότι αυτή είναι η πραγματική Ευρωπαϊκή Ένωση, που επιδιώκει σταδιακά να καθυποτάξει, όπως και η ναζιστική Γερμανία, όλη την Ευρώπη, αρχίζοντας από τον Νότο.

Δεν μπορούμε τώρα να διακρίνουμε αν η αλλαγή αυτή οφείλεται στη γενική κατακραυγή που ξεσηκώνει την Ελλάδα και θέλησε να ευθυγραμμισθεί μ' αυτήν ή αν οι ΗΠΑ έδωσαν την οδηγία ώστε να γίνει η πρώτη επίθεσή της μέσω Τσίπρα... Η συνέχεια θα δείξει.

Ανεθάρρησαν τα παπαγαλάκια

Την πρώτη μέρα του νέου Κυπριακού ΟΧΙ βουβάθηκαν τα γνωστά μνημονιακά παπαγαλάκια των ΜΜΕ και μάλιστα κάποιοι από αυτούς επεχείρησαν με δυνατές φωνές (!) να καυτηριάσουν τη Γερμανική ιταμότητα και να επαινέσουν την απόφαση της Κυπριακής Βουλής.

Μόλις όμως είδαν ότι το Γιούρογκρουπ και η Γερμανία σκληραίνουν τη στάση τους, πήραν αέρα τα πανιά τους και για να τιμήσουν το μισθό τους εξαπολύουν το δηλητήριο τους στην Κύπρο και τη συμβουλεύουν απροκάλυπτα να υποταγεί.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΒΙΑ ΣΤΗ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει για το σκανδαλώδη τρόπο με τον οποίο πέρασε ολόκληρη η περιοχή στον έλεγχο της καναδικής εταιρείας χρυσού (και στο βάθος Γκόλντμαν Σακς), με την ανάμιξη και του Μπόμπολα.

Ο λαός της Χαλκιδικής συνεχίζει και κλιμακώνει την αντίστασή του, παρά την πρωτοφανή βία και τρομοκρατία που επικρατεί στην περιοχή. Ο πρωθυπουργός Α. Σαμαράς θεώρησε ότι ακόμη και στην ομιλία του στη Βουλή θα έπρεπε να υπεραμυνθεί της συγκεκριμένης επένδυσης. Μίλησε μόνο για το χρήμα, δηλ. για τα κέρδη της εταιρείας, γιατί από το χρυσό που θα εξορυχθεί το ελληνικό κράτος δε θα εισπράξει ούτε ένα ευρώ. Το γεγονός ότι ένας ολόκληρος κόσμος (με εξαίρεση τους λίγους ψηφοφόρους του Πάχτα, που προσελήφθησαν ως προσωρινά εργαζόμενοι) βλέπει τον τόπο του να καταστρέφεται και αντιστέκεται, δεν άξιζε ούτε αναφοράς!

Μεσολάβησε και η ένοπλη επίθεση στις

ΟΥΓΚΟ ΤΣΑΒΕΣ

Να μην αναφερθούμε στα χιλιοειπωμένα, το θάρρος του μιγάδα απέναντι στους γιάνκηδες, στο πραξικόπημα εναντίον του από τους πράκτορες των Αμερικανών (είναι πολύ το πετρέλαιο!), την απελευθέρωσή του από τον ξεσηκωμένο λαό και την επαναφορά του στο αξίωμά του, στο τεράστιο κοινωνικό έργο των κυβερνήσεών του, που άλλαξε τη ζωή των φτωχών. Να μην αναφερθούμε ούτε στις αδυναμίες.

Όλ' αυτά είναι μικρά, νομίζουμε, μπροστά σε τούτο το μεγάλο: Όταν ο Τσάβες εξελέγη Πρόεδρος της Βενεζουέλας το 1998, οι ΗΠΑ ήσαν ο απόλυτος κυρίαρχος του κόσμου, ο Πρόεδρος τους ονομαζόταν απ' όλους «πλανητάρχης», τα καθεστώτα του «υπαρκτού σοσιαλισμού» (δηλ. των Κ.Κ.) ή είχαν καταρρεύσει (Αν. Ευρώπη) ή είχαν μεταλλαχθεί (Κίνα), ο καπιταλισμός είχε επικρατήσει και ιδεολογικά σε τέτοιο βαθμό που ο κ. Φουκογιάμα μπορούσε να γράψει τις ανοησίες του για το «Τέλος της Ιστορίας» και σε όλους τους προοδευτικούς ανθρώπους σε όλο τον κόσμο επικρατούσε η απογοήτευση.

Τότε ο Τσάβες ζήτησε την ψήφο του λαού, την πήρε, μίλησε για το «σοσιαλισμό του 21^{ου} αιώνα» και τα έβαλε με όλους τους ισχυρούς, που νόμιζαν ότι θα μπορούσαν εύκολα να τον καταπιούν. Κι όχι μόνο δεν τον κατάπιαν, αλλά ο Τσάβες με τους συντρόφους του έφεραν την ελπίδα σε όλη τη Λατινική Αμερική, στην οποία άρχισαν ανατροπές στη μια χώρα μετά την άλλη, από τις οποίες προέκυπταν καθεστώτα λιγότερο ή

εγκαταστάσεις της εταιρείας, μετά την οποία ο κ. Δένδιας εξαπέλυσε τις δυνάμεις καταστολής, εν είδει νέων δυνάμεων κατοχής, που μετέτρεψαν την περιοχή σε πεδίο μάχης, ρίχνοντας χημικά ακόμη και μέσα σε σχολεία, και προσάγοντας καθημερινά πολίτες στην ασφάλεια για ανάκριση! Πραγματικά εικόνες κατοχής!

Τα μεγάλα συστημικά ΜΜΕ παίζουν κι εδώ τον άθλιο ρόλο τους, αποκρύπτοντας το μεγαλύτερο μέρος της αλήθειας. Την τεράστια διαδήλωση στη Θεσσαλονίκη των 50.000 ανθρώπων την παρουσίασαν πολύ μικρότερη και η αστυνομία δεν επέτρεψε καν στους φωτογράφους και εικονολήπτες ν' ανέβουν στο Λευκό Πύργο, για να μη φανεί το μέγα πλήθος.

Η αντίσταση του λαού της Χαλκιδικής έφερε και την πρώτη νίκη: Πάγωσαν τα αντίστοιχα σχέδια (πάλι στο βάθος Γκόλντμαν Σακς) για την περιοχή του Έβρου! Ο αγώνας στη Χαλκιδική αξίζει τη συμπαράσταση όλων μας!

περισσότερο προοδευτικά (Αργεντινή, Βραζιλία, Παραγουάη, Ουρουγουάη) ή και επαναστατικά (Βολιβία, Νικαράγουα, Ισημερινός). Κι όλ' αυτά με πλήρη σεβασμό των δημοκρατικών ελευθεριών, στον αντίποδα των μονοκομματικών καθεστώτων που είχαν εγκαθιδρύσει τα κομμουνιστικά κόμματα όπου είχαν επικρατήσει.

Και η ελπίδα ξεπέρασε πια τα όρια και της Λατινικής Αμερικής. **Χαίρε, κομαντάντε!**

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΙΛΙΟΝ

Η Ομάδα Πρωτοβουλίας Ιλίου για την Εθνική και Κοινωνική Απελευθέρωση διοργάνωσε ανοικτή εκδήλωση-συζήτηση την Τετάρτη 20 Μαρτίου στο Πολιτιστικό Κέντρο «Μελίνα Μερκούρη» του Δήμου Ιλίου, στον Άγιο Φανούριο.

Το θέμα της εκδήλωσης ήταν: «Γιατί φτάσαμε στη σημερινή υποδούλωση και εξαθλίωση; Πώς θα απελευθερωθούμε, θα αναπτυχθούμε και θα προοδεύσουμε;»

Εισηγητές ήσαν ο Μανώλης Μηλιαράκης, δημοσιογράφος, Πρόεδρος της Χ.Δ., ο Βαγγέλης Κουρής, νομικός, ο Παναγιώτης Ιωαννίδης, φοιτητής Ιατρικής και ο Σήφης Στενός, φιλόλογος-νομικός, μέλος της Ε.Ε. του ΑΣΚΕ. Συντονιστής της συζήτησης ήταν ο Χρήστος Πηγαδίτης, δημοσιογράφος.

Η εκδήλωση κρίνεται επιτυχής. Η προσέλευση κόσμου ήταν καλή και το επίπεδο της συζήτησης υψηλό. Χαρακτηριστικό είναι ότι ούτε ένας από τους ομιλητές (ούτε από τους εισηγητές, βεβαίως) δεν αμφέβαλε ότι η αποχώρηση από την Ε.Ε. και το ευρώ είναι μονόδρομος για την επιβίωσή μας.

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΨΗΦΙΣΑΝ ΟΧΙ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΗΓΕΜΟΝΙΑ

Η Γερμανία της Μέρκελ, η Γαλλία του Σαρκοζί, η Ε.Ε. και η Ε.Κ.Τ., με την απειλή ιταλικής χρεοκοπίας και της φυγής ιταλικών κεφαλαίων στο εξωτερικό, υποχρέωσαν τον απρόβλεπτο και απείθαρχο Μπερλουσκόνι να παραιτηθεί στις 12/11/2011, για να εγκαταστήσουν κυβέρνηση «τεχνοκρατών», υπάκουη στις γερμανικές εντολές λιτότητας. Με πρωθυπουργό έναν άνθρωπό τους, με περγαμηνές στην υπηρεσία του διεθνούς κεφαλαίου, στέλεχος της Goldman Sachs, της Coca Cola, ευρωπαίος πρόεδρος της Τριμερούς, ηγετικό στέλεχος της λέσχης Μπίλντερμπεργκ και πρώην επίτροπος της Κομισιόν. Την κυβέρνηση Μόντι τη στήριξαν κοινοβουλευτικά όλα τα κόμματα εκτός της Λέγκας του Βορρά.

Στη σύνοδο κορυφής της Ε.Ε. του Ιουνίου 2012 προσπάθησαν να του φτιάξουν ηγετικό προφίλ, με τα κατευθυνόμενα ΜΜΕ να ηρωοποιούν τον Μόντι ότι δήθεν αντιστάθηκε στη Μέρκελ, «επιβάλλοντάς» της να αποδεχθεί την επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με ευρωπαϊκά κονδύλια που δε θα προσμετρώνται στο δημόσιο χρέος. Φυσικά η Μέρκελ, που καμώθηκε τότε ότι υποχωρεί, τα έγραψε στα παλαιότερα των υποδημάτων της. Δεν θυμόμαστε από τότε έστω κάποια διαμαρτυρία του Μόντι.

Τα «κατορθώματα» του Μόντι

Ο Μόντι, το 2011, επέβαλε περικοπές δαπανών ύψους 30 δισ. ευρώ, αύξηση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης από τα 58 στα 66 μέχρι το 2018, αύξηση του συντάξιμου χρόνου από τα 35 στα 42 χρόνια, αύξηση του ΦΠΑ κατά 2%, αυξήσεις στα καύσιμα και άλλα είδη πρώτης ανάγκης, φόρους ιδιοκτησίας και κατήργησε το νόμο που εμπόδιζε τις αναιτιολόγητες απολύσεις. Το 2012 επέβαλε επιπλέον περικοπές 4,5 δισ., ενώ άλλα 21,5 δισ. προβλέπονται για το 2013 και 2014. Το ΑΕΠ προβλέπεται αρνητικό και το 2013, έχοντας πέσει 2,4% το 2012. Η βιομηχανική παραγωγή έπεσε κατά 25% από το 2008, ενώ η κατανάλωση έπεσε 20% μέσα στο 2012, που είναι η μεγαλύτερη μεταπολεμικά. Η ανεργία έφτασε επίσημα το 11%, με επιπλέον 1 εκατομμύριο ανέργους κατά τη διακυβέρνηση Μόντι, ενώ εκτοξεύτηκε από το 30% στο 37% στους νέους 15-24 ετών, με τον Μόντι να τους συμβουλεύει πως «πρέπει να συνηθίσουν την ιδέα πως δε θα μπορούν στο εξής να έχουν σταθερή δουλειά εφ' όρου ζωής».

Τα γερμανικά σχέδια για Ιταλία και Ισπανία

Η Ιταλία 3^η και η Ισπανία 4^η οικονομία στην ευρωζώνη, με δημόσιο χρέος 2 τρισ. και 1 τρισ. αντίστοιχα, δεν μπορούν να ενταχθούν σε μνημόνια «διάσωσης», όπως η Ελλάδα, η Πορτογαλία και η Ιρ-

λανδία, επειδή τα ποσά που χρειάζονται είναι τεράστια και δεν μπορούν να βρεθούν από τις «αγορές», παρά μόνο με μαζικό τύπωμα πληθωρικού χρήματος, που θα διαλύσει τη γερμανική οικονομία και το ευρώ.

Για το λόγο αυτό θέλουν πειθήνιες κυβερνήσεις στις δύο αυτές χώρες, όπως στις 3 μνημονιακές, για να εφαρμόζουν τα γερμανικά σχέδια λιτότητας, με στόχο τη διατήρηση του ευρώ «πάση θυσία», και, με πρόσχημα την ανταγωνιστικότητα, να εφαρμόζουν εξοντωτική λιτότητα, που εξαθλιώνει τις κοινωνίες τους και καταβαθρώνει τις οικονομίες τους με ύφεση, αύξηση χρέους και ελλειμμάτων, με τελικό σκοπό την ενίσχυση των τραπεζών και της Γερμανίας.

Το γερμανικό αυτό σχέδιο για τις μεγάλες αυτές ευρωπαϊκές χώρες, ιδιαίτερα αν προστεθεί και η Γαλλία, θα αποτύχει, επειδή οι άρχουσες τάξεις των χωρών αυτών, που εξελίχθηκαν με βάση το έθνος-κράτος, σε αντίθεση με τη δική μας, δεν είναι διατεθειμένες να αυτοκαταστραφούν, εκχωρώντας την εξουσία τους και τα τιμαλφή της χώρας τους στη γερμανική ελίτ.

Οι πρόωρες εκλογές

Οι ιταλικές εκλογές είχαν προγραμματισθεί για το Μάρτιο ή Απρίλιο του 2013, όμως ο Μπερλουσκόνι απέσυρε το Νοέμβριο του 2012 την υποστήριξή του από την κυβέρνηση Μόντι, επισπεύδοντας τις εκλογές και επισύροντας την οργή της Μέρκελ και του Ολάντ. Το σχέδιό τους ήταν η συνεργασία Μπερσάνι-Μόντι, με τον Μόντι ξανά πρωθυπουργό. Ένας τραπεζίτης, μάλιστα, είπε ότι μια κυβέρνηση Μπερσάνι θα ήταν για τις τράπεζες το δεύτερο καλύτερο αποτέλεσμα μετά από μια νίκη του Μόντι. Για το λόγο αυτό χρησιμοποίησαν τη γνωστή συνταγή των παραπλανητικών δημοσκοπήσεων, που έδιναν προεκλογικά υπερβολικά ποσοστά στον Μόντι και στον Μπερσάνι, για να δημιουργήσουν ρεύμα υπέρ τους. Τώρα προσπαθούν, πάλι με τις δημοσκοπήσεις, να περάσουν ότι και οι Ιταλοί θέλουν ασμένως το ευρώ.

Οι επικεφαλής των μεγαλύτερων πολιτικών φορέων που μετείχαν στις ιταλικές εκλογές ήσαν:

Ο Μπερσάνι (νέος Σημίτης της Ιταλίας, μετά τον Πρόντι) με το συνασπισμό της Κεντροαριστεράς, που έχει επανειλημμένα δηλώσει πως θα συνεχίσει την φιλογερμανική πολιτική Μόντι. Στελέχη του είναι αναμεμιγμένα σε σκάνδαλα. Οι αρχικές δημοσκοπήσεις του έδιναν ποσοστό 38%.

Ο Μπερλουσκόνι με το συνασπισμό της Κεντροδεξιάς, που η παραίτηση του είχε προκαλέσει ανακούφιση στους Ιταλούς, επειδή τον θεωρούσαν →

υπαίτιο διαφθοράς και σκανδάλων. Σύμφωνα με τις αρχικές δημοσκοπήσεις δεν ξεπερνούσε το 15%. Η προεκλογική του εκστρατεία στρεφόταν ευθέως εναντίον του Μόντι, της Γερμανίας και της Ε.Ε., ως υπευθύνων για τα δεινά της Ιταλίας.

Ο Πέπε Γκρίλο, που δημιούργησε το 2008 μέσω του διαδικτύου το «Κίνημα των 5 αστέρων» και, όπως φάνηκε από τα εκλογικά αποτελέσματα, εκφράζει αυτούς που έχουν πληγεί από την πολιτική Μόντι και τάσσονται κατά του πολιτικού συστήματος που οδήγησε την Ιταλία σε κρίση. Πρεσβεύει, μεταξύ άλλων, τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος στο εγγύς μέλλον για την έξοδο της Ιταλίας από το ευρώ. Είναι υπέρ της μονομερούς διαγραφής του χρέους και κατά της Γερμανίας. Οι αρχικές δημοσκοπήσεις του έδιναν ποσοστό 15%.

Το πιο σημαντικό είναι ότι με τη δυναμική του το κίνημα αυτό απέτρεψε, προς το παρόν, κάποιους συστημικούς να επιχειρήσουν την αναβίωση φασιστικού κόμματος, για να διοχετεύσουν εκεί τους δυσσαρεστημένους, όπως δυστυχώς συνέβη στη χώρα μας με τη «Χρυσή Αυγή».

Ο Μόντι, εκλεκτός της Ε.Ε., της Γερμανίας, της Γαλλίας, του Βατικανού, των τραπεζιτών και των «αγορών», που κατέβηκε επικεφαλής συνασπισμού και μάλιστα το ψηφοδέλιό του για τη Γερουσία είχε τον ατάρεσκο τίτλο «Ατζέντα Μόντι για την Ιταλία». Είχε πρόγραμμα για τη διαιώνιση της λιτότητας, της διάλυσης του κοινωνικού κράτους και των εργασιακών σχέσεων. Οι προεκλογικές δημοσκοπήσεις του έδιναν περί το 23%.

Το αποτέλεσμα των εκλογών

Στις εκλογές που έγιναν στις 24-25 Φεβρουαρίου επικράτησαν αυτοί που αμφισβητούν τη γερμανική ηγεμονία, την Ε.Ε. και το ευρώ, με τη «νεκρανάσταση» του ξεγραμμένου 77χρονου Μπερλουσκόνι, την εντυπωσιακή επιτυχία του κινήματος Γκρίλο, την ανώμαλη προσγείωση της Κεντροαριστεράς, που σχεδόν ισοψήφισε με την μπερλουσκουνική Κεντροδεξιά, και τον καταποντισμό του Μόντι, που «κάηκε». Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι ο ιταλικός λαός δεν είναι διατεθειμένος να υποδουλωθεί στη Γερμανία, που αρχίζει πλέον να φοβάται για το ευρώ της, αναλογιζόμενη τις εντεινόμενες κοινωνικές αντιδράσεις σε Ισπανία, Πορτογαλία και Γαλλία, που μπορεί να οδηγήσουν σε επικράτηση πολιτικών δυνάμεων ενάντιων στην γερμανική πολιτική. Γι' αυτό, πλην της ανόητης δήλωσης περί κλόουν, οι Γερμανοί, οι τραπεζίτες και οι «αγορές» είναι πολύ προσεκτικοί, φοβούμενοι για το ευρώ.

Ελπίζουμε ότι οι Ιταλοί δε θα επιτρέψουν, όπως δυστυχώς εμείς, να νοθεύσουν τη βούλησή τους για απελευθέρωση από τα γερμανικά δεσμά.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΠΑΣΟΚ: Μια ακόμη φάρσα:

Στις παλαιότερες εποχές, όταν το ΠΑΣΟΚ αποτελούσε τη σημαντικότερη πολιτική δύναμη, λόγω της εκτεταμένης και βαθιάς διαφθοράς και της, ως εκ τούτου, συμμετοχικής ευθύνης, το κάθε Συνέδριό του αποτελούσε μεγάλο πολιτικό γεγονός.

Και τούτο όχι γιατί θα συζητούνταν πολιτικές και προγράμματα, αλλά απλά και μόνο γιατί καθοριζόταν η έκβαση της ανελέητης μάχης των «συσχετισμών», ποιος δηλ. θα είχε το πάνω χέρι στη λεηλασία της χώρας, κάτι που ενδιέφερε τους συμμετέχοντες σ' αυτήν και, φυσικά, αυτούς που την υφίσταντο.

Τώρα που η λεηλασία περιορίστηκε στο 1/3 των προσοδοφόρων δημοσίων θέσεων και μηδενίστηκε σχεδόν για τους πολλούς των οπαδών, λόγω κρίσης και όχι, φευ, ανάνηψης, το ενδιαφέρον περιορίστηκε πολύ για το Συνέδριο και μάλλον αντιμετωπίστηκε σκωπτικά παρά πολιτικά, ακόμη και από τους μέχρι πρότινος ενθουσιώδεις σχολιαστές του. Τα παράπονα της κ. Κοπά, που δεν εκλέχτηκε ... αριστίνδην σύνεδρος και παραιτήθηκε από επικεφαλής των ευρωβουλευτών του ΠΑΣΟΚ, ή η συγκέντρωση (μη συνέδρων) αποθέωσης του ΓΑΠ («νάτος, νάτος ο πρωθυπουργός»), του Καρχιμάκη, μόνο προς τη σοβαρότητα δεν προσέβλεπαν.

Τα αποτελέσματα αναμενόμενα. Αντί ν' ανακοπεί η πτώση, έγινε εμφανέστερη με τις σημαντικές απουσίες. Πλειοψήφισαν οι προσκείμενοι στο Βενιζέλο, αφού αυτός ελέγχει το ταμείο και μοιράζει τα αξιώματα, ο αιωνίως στηρίζων κριτικά(!) το νικητή Παναγιωτακόπουλο εξασφάλισε το 20%, ο Καρχιμάκης πήρε 10% και τα πρώην μεγαλοστελέχη ετοιμάζονται να πορευτούν οίκαδε, αν δεν υπάρξουν και δυσάρεστες επιπλοκές...

Το Συνέδριο επιβεβαίωσε τη συμμετοχή του ΠΑΣΟΚ στην κυβέρνηση Σαμαρά και μάλιστα με πολιτικά στελέχη. Είναι το τυράκι του Προέδρου προς όλους, γιατί, διαφορετικά, το μαγαζί πάει για λουκέτο.

Νέο πρόβλημα θα υπάρξει με την εκλογή του Γραμματέα, ιδιαίτερα αν προταθεί ο «Γσίπρας» του ΠΑΣΟΚ, ο εκλεκτός του Ευάγγελου. Ελάχιστοι, όμως, θα ενδιαφερθούν...

Sic transit gloria mundi, και όχι μόνον η δόξα...

Σαν τα μανιτάρια φυτρώνουν συνεχώς νέα κόμματα

Η κρίση στη χώρα μας δε δημιουργεί μόνο ανέχεια και ανεργία. Φαίνεται ότι το κλίμα αυτό θεωρείται από πολλούς ευνοϊκό για να ικανοποιηθούν τα συμφέροντα ντόπιων και κυρίως ξένων παραγόντων και παραγοντίσκων επεμβαίνοντας στο πολιτικό σκηνικό και απαιτώντας συμμετοχή στα λάφυρα.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΓΥΡΟ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ

[Το κείμενο αυτό γράφτηκε και αναρτήθηκε στα «επίκαιρα κείμενα» της ιστοσελίδας του ΑΣΚΕ μεταξύ των 2 γύρων.]

Φαίνεται ότι οι Αγγλοαμερικανοί και η σύμμαχός τους Ε.Ε. θεωρούν ότι έφτασε επιτέλους η ώρα να υλοποιήσουν τα αποτρόπαια σχέδιά τους εναντίον του κυπριακού ελληνισμού, τον οποίο νομίζουν ότι μπορούν πλέον να χειραγωγούν.

Αφού οδήγησαν τεχνηέντως και την Κύπρο στην οικονομική καταστροφή, με ευθύνη όλου του πολιτικού κόσμου, που υποστήριξε ή αποδέχθηκε την ένταξη στην Ε.Ε., αποπροσανατόλισαν τους ψηφοφόρους, διοργανώνοντας έναν προεκλογικό αγώνα με κυρίαρχο στοιχείο την οικονομία κι όχι το εθνικό θέμα. Πέταξαν τον εθελόδουλο Χριστόφια (ντροπαλό υποστηρικτή του ΝΑΙ) σαν στυμμένη λεμονόκουπα και προωθούν τον αδίστακτο ΝΑΙνέκο Αναστασιάδη για Πρόεδρο.

Φαίνεται ότι θα τα παίξουν όλα για όλα, γιατί δε δίστασαν να κάψουν ακόμη και τις πολύτιμες σ' αυτούς εταιρείες δημοσκοπήσεων, οι οποίες λειτουργούν για να επηρεάζουν την κοινή γνώμη κι όχι για να την καταγράφουν. Θυμίζουμε με ποιο τρόπο «έσπρωξαν» τον Τσίπρα το 2008, δίνοντάς του πάνω από 20% (ενώ δεν είχε ξεκολλήσει από το 5%), στην προετοιμασία του «Δεκέμβρη», με τον οποίο έφθειραν τον άβουλο Καραμανλή, τον ανέτρεψαν, ακύρωσαν τον αγωγό Μπουργκάς-Αλεξανδρούπολη και τις ελάχιστες άλλες θετικές πλευρές της πολιτικής του. Μέχρι τώρα, όμως, πρόσεχαν τουλάχιστον όσο πλησίαζε η ημέρα των εκλογών να προσαρμόζουν τα «ευρήματα» με την πραγματικότητα, ώστε να μην εκτεθούν ανεπανόρθωτα και δεν μπορούν πλέον να παίζουν το ρόλο τους. Στην Κύπρο δεν έκαναν ούτε αυτό.

Κάνοντας έναν χοντρικό υπολογισμό, αν οι

εταιρείες δεν είχαν επηρεάσει το εκλογικό σώμα της Κύπρου, ο Αναστασιάδης θα είχε περίπου 40% και ο Λιλλήκας θα ήταν δεύτερος, οπότε όλα θα ήταν ανοιχτά για το δεύτερο γύρο. Τώρα το αποτέλεσμα είναι προδιαγεγραμμένο, μ' ένα σχέδιο «λύσης» έτοιμο, χειρότερο μάλλον από το σχέδιο Ανάν, ύστερα και από τις μονομερείς υποχωρήσεις που έκανε ο Χριστόφιας. Ο Αναστασιάδης είναι ο κατάλληλος άνθρωπος, με τον εσμό των «υπερπατριωτών» της της ΕΟΚΑ Β' γύρω του (ο πατέρας του αστυνομικός διευθυντής Λεμεσού, πραξικοπηματίας, έκανε τις συλλήψεις στη Λεμεσό), είναι ο πρόθυμος και να «πουλήσει» το εθνικό θέμα και να χαρίσει το δημόσιο πλούτο στη Μέρκελ και τους εταίρους της.

Επειδή η κατάσταση έχει δυσκολέψει πολύ, απαιτείται ακόμη μεγαλύτερη πολιτική τόλμη από τις πατριωτικές δυνάμεις του κυπριακού ελληνισμού. Απαιτείται συσπείρωση με καθαρές θέσεις και υπέρβαση των προσωπικών και άλλων μικροφιλοδοξιών. Η θέση του Λιλλήκα για εκδίωξη της τρόικας είναι μια σημαντική θέση, αλλά δεν είναι αρκετή. Αν πράγματι την εννοεί και δεν την υποστηρίζει εκ του ασφαλούς ότι δε θα χρειαστεί να την τηρήσει ή αν δε σκοπεύει να την στρογγυλέψει κάποια στιγμή, πρέπει να γνωρίζει κι αυτός και όσοι τον ψήφισαν ότι αυτό συνεπάγεται αποχώρηση από την Ε.Ε., πρώτη προϋπόθεση για την ανόρθωση της οικονομίας, κι ότι χρειάζεται μια άλλη πολιτική σε όλους τους τομείς.

[Υ.Γ.: Όσα διαδραματίζονται με το «κούρεμα» αποδεικνύουν ότι δεν ήταν καθόλου υπερβολικά όσα γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Ε» στο άρθρο «Καταστροφική για την Κύπρο η ένταξη στην Ε.Ε.». Ας αντικρύσουν επιτέλους κάποιοι την πραγματικότητα!].

ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΑΤΗ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΣΤΩΝ

Όταν ο (θείος) Καραμανλής μεθόδευε την είσοδό μας στην ΕΟΚ τέλος δεκαετίας του 70, το ΠΑΣΟΚ και ο Ανδρέας Παπανδρέου αντιδρούσαν με το σύνθημα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Μετά από την καρέκλα της εξουσίας ο κομματικός μηχανισμός έπεσε με τα μούτρα στο φαγοπότι, άρα το σύνθημα ξεχάστηκε και το κρατικό χρέος πήρε την ανηφόρα.

Σταθμός στην πορεία του χρέους ήταν το 2001-2002, όταν ο Σημίτης ως πρωθυπουργός ανέλαβε να μας οδηγήσει στο «κλαμπ των ισχυρών της Ευρώπης», την ΟΝΕ, και να βάλει τα θεμέλια της σημερινής μας κατάντιας. Με οικονομικά τερτίπια (δημιουργική λογιστική – ομόλογα κ.λπ.) και τη

βοήθεια της περιβόητης Goldman Sachs δήθεν ξεγελάσαμε τους κουτόφραγκους και μπήκαμε στο ευρώ.

Όμως η απάτη στόχευε στον ελληνικό λαό, που πίστεψε πως με δανεικά μπορεί να καλοπερνά και πως η φαινομενική του ευμάρεια οφειλόταν στην καλή ελληνική οικονομία και στην γαλαντομία των συνεταιίρων μας Ευρωπαίων. Το πάρτι συνεχίστηκε κι επί Καραμανλή νεωτέρου (γιατί όχι, και εμείς τσέπες έχουμε).

Γιατί τόση λάσπη κατά των Ελλήνων;

Μετά, παρότι ο κόμπος είχε φτάσει στο χτένι, ήρθε το «λεφτά υπάρχουν». Ο ΓΑΠ έκανε τα πάντα να μας ρίξει στα νύχια του ΔΝΤ, το γιατί το ξέρει →

καλά αυτός και η οικογένεια. Όμως οι πολίτες-θύματα πρέπει να πληρώσουν το κόστος. Έτσι ο ΓΑΠ κατηγορεί την Ελλάδα στα αφεντικά του ως διεφθαρμένη χώρα και ο πόλεμος λάσπης κατά των Ελλήνων αρχίζει. «Οι Έλληνες είναι ένα μάτσο τεμπέληδες, που πίνουν ούζο, φτύνουν κουκούτσια ελιάς, δουλεύουν λίγες ώρες, παίρνουν σύνταξη όταν είναι ακόμα έφηβοι και απολαμβάνουν τεράστιες συντάξεις και μισθούς. Ο Μέρβιν Κίνγκ, επικεφαλής της Τράπεζας της Αγγλίας μέχρι πριν από λίγο, δηλώνει: «Το κόστος της οικονομικής κρίσης επωμίζονται αθώοι άνθρωποι, που σίγουρα δεν την προκάλεσαν». Αλλά **δεν μπορείς να βάλεις αθώους να πληρώσουν, αν δεν αποδεχτούν πως φταίνε αυτοί** κι όχι οι εθελόδουλοι πολιτικοί και οι ασύδοτοι τραπεζίτες. Γι' αυτό ο Πάγκαλος είπε πως ... μαζί τα φάγαμε!

Ποιος είναι ο στόχος της τρόικας;

Έτσι μας επιβάλλεται η Τρόικα και η εξ αρχής καταδικασμένη οικονομική πολιτική της. Δεν πρόκειται περί «λάθους». Ο στόχος τους δεν είναι να ξεχρεώσει η Ελλάδα, αλλά να παραμένει χρεωμένη, ώστε να την εκμεταλλεύονται, να της αρπάξουν όλα τα ασημικά και τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και (αν μπορέσουν) να τη διαλύσουν. Οι σκληροί όροι, που κάθε φορά για την επόμενη «δόση» γίνονται ακόμα σκληρότεροι, σταδιακά και μεθοδικά μετατρέπουν το ανεξάρτητο κράτος πρόνοιας (που είχαμε) σ' ένα κράτος υπό κατοχή, που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των «αγορών» και γενικότερα του ξένου ιδιωτικού κεφαλαίου. Οι νομπελίστες οικονομολόγοι Στίγκλιτς και Κρούγκμαν είχαν προειδοποιήσει για την καταστροφική πολιτική λιτότητας.

Οι κυβερνήτες μας ΓΑΠ, Βενιζέλος, Παπαδήμος και τώρα η Συγκυβέρνηση, έρμια των έξωθεν εντολών, μοιράζουν υποσχέσεις στον λαό, που ξέρουν καλά πως είναι ανέφικτες, τους συντηρούν όμως για λίγο ακόμα στην εξουσία. Στον απάνθρωπα δοκιμαζόμενο λαό λένε πως η αντίδραση θα οδηγήσει σε ακόμα χειρότερες καταστάσεις, ότι η χώρα θα αποκοπεί από το παγκόσμιο εμπόριο και τον χρηματοοικονομικό τομέα και ότι αυτό σημαίνει ερείπια, δυστυχία, πείνα, καταστροφή. Για όσους δεν πείθονται υπάρχει η αστυνομική βία.

Παρόμοια έγιναν στην Αργεντινή, στον Ισημερινό, στη Μαλαισία και την Ισλανδία. Αλλά σ' όλες αυτές τις χώρες οι λαοί εκδίωξαν τις δοτές κυβερνήσεις και σήμερα οι χώρες βρίσκονται σε εκπληκτική οικονομική άνοδο. Μέχρι πριν από λίγο στην Ιταλία ο Μόντι (αρχηγός της Τριμερούς, ιδρυτικό μέλος της λέσχης Μπίλντερμπεργκ, Ευρωπαίος Επίτροπος), επέβαλε σκληρή λιτότητα, ως μόνο

δρόμο για να σώσει δήθεν τη χώρα. Τώρα που ο ιταλικός λαός τον έκανε στην άκρη, ξαφνικά, η Ιταλία δεν κινδυνεύει με χρεοκοπία!

Λύση είναι μόνο η απελευθέρωση

Ο πνευματικός πατέρας του ευρώ, Ρόμπερτ Μαντέλ, της σχολής του Σικάγο, δήλωσε κυνικά πως «**η επινόηση του ευρώ ήταν το μέσο για να καταστραφεί το κράτος πρόνοιας και ο συνδικαλισμός των αδύναμων χωρών της Ευρώπης αρχικά και να ευνοηθούν οι μεγαλοτραπεζίτες και οι επιχειρηματίες της ευρωπαϊκής ελίτ. Όχημα είναι η αφαίρεση κάθε δημοσιονομικής και νομισματικής ισχύος από τις κυβερνήσεις. Δημοκρατία και αγορές δεν μπορούν να παντρευτούν**».

Μόνο αυτή η δήλωση είναι αρκετή, για να καταλάβει καθένας το δρόμο που, αν και δύσκολος, είναι ο μοναδικός για να επιβιώσουμε: **Εθνική και κοινωνική απελευθέρωση, με αποχώρηση από την Ε.Ε. και επιστροφή στη δραχμή**. Έχει πέσει πολλή προπαγάνδα και καταστροφολογία, ώστε κάτι τέτοιο να θεωρείται αποτρόπαιο, φρικιαστικό, ακόμα και αντεθνικό! Όμως διάσημοι και έγκριτοι οικονομολόγοι, μη ενταγμένοι στο «σύστημα», το προτείνουν ως μόνη λύση για την Ελλάδα. Οι φωνές τους φιμώνονται και οι ντόπιοι στρατευμένοι ειδικοί, μαζί με την πλειοψηφία των πολιτικών και των πουλημένων ΜΜΕ, κραυγάζουν και πνίγουν κάθε αντίδραση και αντίθετη άποψη. Η Ισλανδία, η Αργεντινή, ο Ισημερινός και η Μαλαισία δείχνουν το δρόμο. Όσο περνάει ο χρόνος τόσο περισσότερο βυθιζόμαστε στην κρίση και τόσο πιο οδυνηρή θα είναι η σωτηρία μας.

ΕΝΑ ΠΟΛΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

Στις 30-31 Μαρτίου, στις Αίθουσες Λόγου και Τέχνης της Φιλεκπαιδευτικής Εταιρείας στη Στοά του Βιβλίου, Πεσματζόγλου 5 και Σταδίου, θα διεξαχθεί επιστημονικό συνέδριο με θέμα: «**Παιδεία και εθνική συνείδηση** στον ελληνικό κόσμο από την Άλωση μέχρι τις παραμονές της Επανάστασης του 1821 - Ζητήματα έρευνας και ερμηνείας».

Μεταξύ των εισιγήσεων είναι: Εξισλαμισμοί στο Οθωμανικό Κράτος, συμβολή του Κοσμά του Αιτωλού στην παιδεία του Γένους, το όραμα του Ρήγα Βελεστινλή, οι Κρυπτοχριστιανοί του Πόντου, από τον Ερωτόκριτο στο κλέφτικο τραγούδι, η Μετακένωση και η Ορθόδοξη Παράδοση στη σκέψη του Αδαμάντιου Κοραή, η διαχρονική ενότητα του Ελληνισμού.

Το συνέδριο θα ξεκινήσει το πρωί του Σαββάτου 9.45, θα διακοπεί στις 13.30, θα συνεχιστεί το απόγευμα 17.00-20.45 και θα ολοκληρωθεί την Κυριακή 10.00-14.45. Για λεπτομέρειες μπορείτε να μας τηλεφωνήσετε. Μην το χάσετε!

ΤΟ ΣΟΚ από τις πρόσφατες υπέρογκες ποινές

Κρότος πολύς ακούστηκε ανά το πανελλήνιο από τις δύο πρόσφατες αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων σε βάρος του τέως Δημάρχου Θεσσαλονίκης Β. Παπαγεωργόπουλου, της Ν.Δ., και αμέσως μετά του πρώην μεγαλοϋπουργού Α. Τσοχατζόπουλου, του ΠΑΣΟΚ. Ισόβια κάθειρξη στον πρώτο για σοβαρές ατασθαλίες πολλών εκατομμυρίων, που δε βρέθηκε όμως πού κατέληξαν(...), και δετής κάθειρξη στον δεύτερο για μη εγγραφή του νεοκλασικού υπό την Ακρόπολη στο «πόθεν έσχες» του.

Εντύπωση προκλήθηκε για το χρόνο (τάϊμινγκ...) έκδοσης των αποφάσεων και το ισοζύγισμα ανάμεσα στα, μέχρι πρότινος, κυβερνητικά κόμματα και ακολούθησαν πολλά σχόλια, ακόμη και απορίες, για το ύψος των ποινών, πρωτοφανών μέχρι τώρα, παρά το ότι ήσαν νομότυπες.

Η Δικαιοσύνη, μια των τριών συνταγματικών εξουσιών, είναι τυπικά ανεξάρτητη και «τυφλή». Τυπικά όμως μόνο, γιατί όλοι γνωρίζουν, ή έστω υποπτεύονται, ότι η εκτελεστική εξουσία βρίσκει τρόπους να επεμβαίνει, προς όφελός της.

Επιχειρώντας να ερμηνεύσουμε το συγκεκριμένο γεγονός, πρέπει να θυμηθούμε ορισμένα πράγματα. Ο πρώην πρωθυπουργός Κ. Καραμανλής κατά την πρώτη θητεία του δήλωσε : «Παραλάβαμε Δικαιοσύνη διαβρωμένη από εσωτερικά και εξωτερικά κυκλώματα» (!) και πέρασε ως κάτι, δυστυχώς, αυτονόητο! Εννοείται ότι αυτό δεν αφορά στην πλειονότητα των κατώτερων, κυρίως, βαθμίδων της, με αδιαμφισβήτητο παράδειγμα τους οικονομικούς εισαγγελείς κ.κ. Πεπόνη και Μουζακίτη, που λίγο έλειψε να εκπαραθωθούν από τον πολιτικό «προϊστάμενό» τους, υπουργό, τότε, Δικαιοσύνης... Και υπάρχουν και άλλα παρόμοια...

Θα μπορούσε, λοιπόν, αναπόδεικτα όμως, να θεωρηθούν οι σοκαριστικές ποινές ως απάντηση της Δικαστικής Εξουσίας, λόγω και της αγανάκτησης από την μεγάλη οικονομική αφαίμαξη, στην εκτελεστική, που έχει περιέλθει σε πλήρη κοινωνική απαξίωση, όμως οι καταδικασθέντες ήσαν «καμένα χαρτιά».

Η μεγάλη πλειονότητα των Ελλήνων πολιτών θα ήθελαν η Δικαιοσύνη να είναι, κατά το ανθρωπίνως δυνατό, πραγματικά αδέκαστη και «τυφλή» και να προασπίζεται τη συνταγματική τάξη, ιδιαίτερα στους τραγικούς καιρούς που ζούμε, και να αποφεύγει να εμπλέκεται στις πολιτικές μανούβρες για παραπλάνηση και αποπροσανατολισμό των πολλών. Και, άμεσα, να μη συμβάλλει, έστω και άθελα..., στην τρομοκράτηση των μεσαίων και μικρών, και μάλιστα τώρα που ετοιμάζουν, οι βασικοί υπαίτιοι της διάλυσης του κοινωνικού και εθνικού

ιστού, το... περιουσιολόγιο για τους ιθαγενείς και την παραχώρηση όλης της δημόσιας και ιδιωτικής ελληνικής περιουσίας στους ξένους πάτρωνές τους.

Η συνέχεια και επίσπευση των χιλιάδων υποθέσεων που θα ακολουθήσουν καθώς και η ανεύρεση και επιστροφή στο κοινωνικό σύνολο των εκατοντάδων δισεκατομμυρίων των κλοπιμαίων της ελίτ θα δείξει του λόγου το αληθές ή μη...

**Ανακοίνωση του ΑΣΚΕ 31/1/2013
«ΝΟΜΟΣ ΚΑΙ ΤΑΞΗ»**

Η μνημονιακή συγκυβέρνηση φαίνεται ότι έχει αποφασίσει πως η μόνη κοινωνική πολιτική που μπορεί να εφαρμόσει είναι το «νόμος και τάξη», πιστεύοντας έτσι ότι προσελκύονται οι «νοικοκυραίοι», για να μη βλέπουν τις ιδιοκτησίες και τα εισοδήματά τους να χάνονται με τις συνεχείς περικοπές και τα χαράτσια που έχει επιβάλει η ξένη κατοχή. Ιδιαίτερα σήμερα, που φάνηκε η νέα δραματική μείωση μισθών και συντάξεων.

Η πολιτική αυτή ευνοεί άραγε το καθεστώς, όταν αφ' ενός βοηθά την ανάδειξη στο προσκήνιο παραδοσιακών δυνάμεων που το στηρίζουν με τον τρόπο τους και που είχαν περιέλθει σε αδυναμία πολιτικής παρέμβασης, αφ' ετέρου συσσωρεύει την κοινωνική οργή; Κοινωνική οργή που τελικά θα παραμερίσει κάθε φόβο!

Η Ρωσία και οι αυταπάτες

Πολλοί στην Ελλάδα πίστευαν και πιστεύουν ότι αντί της εξάρτησης από τη Δύση (ΗΠΑ- γερμανική Ε.Ε.) θα έπρεπε να στραφούμε προς τη Ρωσία με την οποία υπάρχουν ιστορικοί δεσμοί και που είναι έθνος ομόδοξο του Ελληνισμού. Ιστορικά η Ρωσία με τη στάση της κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας, εξυπηρετώντας, φυσικά, τα συμφέροντά της με τους ρωσοτουρκικούς πολέμους, βοήθησε στην αφύπνιση του ελληνικού γένους για τον αγώνα της Ανεξαρτησίας του και την ευόδωσή του. Η νοοτροπία για αντικατάσταση μιας εξάρτησης από μια άλλη είναι ίδιον του υποταγμένου, που είναι νοοτροπία της άρχουσας κλάσης. Όμως είναι και αφελής, επειδή δείχνει ότι αγνοεί ότι οι χώρες έχουν συμφέροντα που υπερβαίνουν τους συναισθηματισμούς, όπως περίτρανα φαίνεται με την περίπτωση της Κύπρου.

Η Τουρκία είδε φως και...

Δεν προλάβαμε να γράψουμε στο πολιτικό άρθρο ότι «οι γείτονες καιροφυλακτούν» και έσπευσε η «φίλη» Τουρκία να δηλώσει «οργισμένα» ότι είναι απολύτως απαράδεκτο να θεωρείται πως ανήκουν μόνο στη Νότια Κύπρο τα ενεργειακά κοιτάσματα. Πρέπει να μοιραστούν, απαιτεί, με τη Βόρεια Κύπρο, δηλαδή την Τουρκία!